

моделі і програми здобуття педагогічної освіти, не забезпечується диференційована підготовка педагогічних працівників для роботи з обдарованими здобувачами освіти.

Усе сказане вище свідчить про те, що виникає необхідність розкриття питання психолого-педагогічних особливостей підготовки викладачів ЗВО роботи з обдарованими здобувачами освіти, зокрема науково-методичні засади дослідження цього питання.

Список використаних джерел

1. Антонова, О.Є. (2008). Теоретико-методологічні засади навчання обдарованих студентів у педагогічних університетах : дис... доктора пед. наук : спец. 13.00.01 «Загальна педагогіка та історія педагогіки». Київ: Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих АПН України.

2. Кайкова, М. (2013). Особливості роботи викладачів вищих навчальних закладів з обдарованими студентами // Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, 2, 169-175.

Науковий керівник: доктор педагогічних наук, професор С. С. Данилюк

Джабарін З. Г.

Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького

ПЕРША ЖІНОЧА ОСВІТА В ЯПОНІЇ. ГЕЙШІ

Жіноча освіта – явище дискусійне, що включає сфери гендерної рівності та доступу до освіти.

У азійських країнах жіноча освіта почала набувати обертів лише у кінці XIX століття. Один з перших аналогів жіночого навчання в азійських країнах існував у Японії: навчання та виховання гейші. Певний час до гейш ставилися упереджено, та це лише стереотип.

Згідно з історичними джерелами, спочатку гейшами були чоловіки. Існує кілька версій, одна з них свідчить, що гейшами був первинний склад театру Кабукі. Також представниками гейш вважали самураїв, які були достатньо освіченими і здатними підтримати інтелектуальну бесіду за чашкою саке. [3]

У 1761 р. в Йосівара з'явилася перша професійна жінка-гейша. Незабаром жінки-гейши стали настільки популярними, що повністю витіснили з цієї сфери чоловіків. Гейша – один із символів Японії. Представниця стародавньої професії, сутність якої полягала в умінні розважати багатих чоловіків світськими розмовами та розвагами. [2]

Здебільшого, гейшами ставали красиві та перспективні дівчата 5-9 років, запродані в окію (будинки гейш) їх же збіднілими батьками. Проте, жінка-гейша в Японії ніколи не сприймалася, як щось морально низьке, а навпаки, вважалася зразком чи не ідеальної жінки, здатної зачарувати чоловіка різноманітними талантами та світською бесідою на вишукані теми. [1]

У кожній молодій гейші була наставниця, яка завдяки словесним, наочним та практичним методам передавала досвід майбутнім гейшам. Гейша навчалася співу, танцям, мистецтва аранжування квітів (ікебану), малюванню, каліграфії, написанню віршів, мистецтву вести бесіду і подавати напої (чайні церемонії). Також дівчат навчали спеціальним вмінням, читанню, письму, рахунку, формуванню і висловлюванню думок тощо. У гейш був свій звід правил, за яким здійснювалося їхнє цілеспрямоване та систематичне навчання і виховання.

Слід також зауважити, що гейш з часом склалася спеціалізація в навчанні та вихованні мейко, через великий обсяг складних предметів. Це призвело до перетворення деяких окій на школи професійної підготовки, які спеціалізувалися виключно на навчанні дівчаток з навколишніх громад. Наприклад, в одних школах навчали грі на музичних інструментах, в інших – вчили національних танців, чайної церемонії й інше. Така спеціалізація була економічно доцільною на той час.

Молоду гешу виховували за такими принципами, як: принцип народності та етнічності, завдяки якому гейши вважалися хранительницями духовних, культурних цінностей та традицій Японії, принцип індивідуальності, що виховув гейш враховуючи особливості кожної дівчини

та принцип систематичності та послідовності. Таким чином, гейші здобували всебічну, як на той час освіту, що дозволяло їм на рівних брати участь у бесідах з інтелегентними чоловіками.

Після досягнення повноліття, гейша працювала за індивідуальним графіком: обирала собі покровителя (дана), який оплачував її витрати, а також сприяв зростанню її популярності. Утримувати гейшу завжди вважалося особливою вершиною престижу і благополуччя. Гейші відігравали значну роль у політиці країни, вони були чи не єдиними жінками, присутніми на політичних банкетах, де розважаючи гостей, справляли переконливе враження про свою країну. Гейша користувалася великою повагою у суспільстві й була втіленням жіночності. [3]

В наш час кількість гейш значно зменшилось, проте вони залишили прекрасний спогад про тогочасну Японію.

Бути гейшою справжнє мистецтво, суворе навчання, важка праця і щоденна робота над собою. Таким чином, ми можемо сміливо стверджувати, що одним із перших зразків жіночої освіти в Японії були гейші. Вони відіграли значну роль у подальшому розвитку японської культури. Це жінки, які мали належну освіту, яка хоч і не визнавалася чоловіками.

До слова, різний зміст програми навчання дівчат та хлопців є актуальним і в сучасній системі освіти Японії. І в нинішній час розвиток естетичних умінь і навичок є важливим аспектом навчально-виховного процесу. Музичні заняття, малювання, ліплення, художня і ручна майстерність – є обов'язковими для усіх учнів сучасної Японії. Предмети викладаються з врахуванням гуманістичних, культурних і естетичних традицій японського народу, які зберегли у недоторканому вигляді саме гейші, чим і пишаються японці.

Список використаних джерел

1. Бачило С. В. Школа Гейши. Искусство держать лицо. (Електронний ресурс). – Режим доступу: <http://www.kodges.ru/24729-shkolagejshi.-iskusstvo-derzhat>.
2. Джозеф де Бакер Гейши. Історія, традиції, таємниці. – М.: «Центрополіграф», 2010. – 216 с.
3. Жуков А. Е. Размышление о японской истории. – М.: РАН Институт востоковедения, 1996. – 124 с.
4. Поимцева Н. А., Бачило С. В. Мудрость гейши, Или кимоно, расшитое драконами. – М: 2006. – 175 с.

Доброва І. О., Алексєєва А. А.

Дніпровський національний університет ім. О. Гончара

ВИКОРИСТАННЯ КІМНАТНИХ РОСЛИН НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ

В результаті аналітичної роботи були підібрані та апробовані методи і засоби, що впливають на формування ботанічних понять у школярів. Серед них подужним методом є візуалізація. Таким чином використання кімнатних рослин на уроках біології – є гарним підґрунтям для дослідження та впровадження у навчання школярів.

За рахунок наочного методу в учнів формується особливе уявлення про клітини, тканини, органи рослин, які не видно неозброєним оком. Також обґрунтування основних життєвих процесів рослин, в першу чергу фотосинтезу, стає можливим лише за використання кімнатних рослин на уроці біології.

Серед рослин, що можуть бути використані на уроках біології є представники різних родин, екологічних груп, різних життєвих форм, тому доцільно з їхньою допомогою вивчати основні питання морфології, анатомії, фізіології рослин.

Основним завданням, що ставить перед собою вчитель, використовуючи рослини під час вивчення тих чи інших біологічних понять, це формування в учнів конкретного уявлення про різноманітність рослин, види, роди, сімейства; про особливості будови рослин та характерні процеси життєдіяльності, мінливість, пристосованість до умов середовища, подразливість організмів, модифікаційну мінливість, розмноження. Наочний метод використання кімнатних рослин дає можливість комплексно та фундаментально осягнути та зрозуміти процес фотосинтезу.

Найважливішою вимогою під час вивчення рослин є дотримання принципу глобалізації знань. Викладач відбирає типові кімнатні рослини з урахуванням цього принципу, порівнює їх